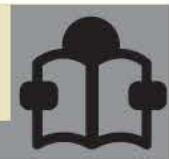

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλην

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΠΟΥΚΑΛΑΣ

Η καλοσύνη των αριθμών

Η ακρότατη παράδοση της δημιουργικής λογιστικής στον τόπο μας, έστω κι αν δεν την αποκαλούσαμε πάντα μ' αυτόν τον όρο. Το ωραίο της όνομα της το δώσαμε εισάγοντας από τα αγγλικά το «creative accounting» και μεταφράζοντάς το, για να τιμήσουμε την εμπινευσμένη διαχείριση των αριθμών και των μεγεθών από το ΠΑΣΟΚ του κ. Κώστα Σημίτη. Οι ρίζες της δημιουργικής λογιστικής πάνε πολύ πιο πίσω και από το 1993, όταν ο Κωνσταντίνος Μπιοτσάκης είχε εισαγάγει το αξίωμα $0\%+0\% = 14\%$, προσπαθώντας, μάλλον ανεπιτυχώς, να πείσει ότι η μηδενική μισθολογική αύξηση του πρώτου εξαμήνου αθροιζόμενη με

την επίοπτη μηδενική του δεύτερου εξαμήνου, θα απέφερε ένα στρογγυλό, τερπνό 14%. Τόσο θα ήταν η «μεσοσταθμική αύξηση λόγω ισόποσης μείωσης της φορολογίας». Πιστή στην παράδοση και η τωρινή κυβέρνηση, έχει επιλέξει φαίνεται να αποδείξει ότι «δεν είναι σαν τους άλλους» διαπράττοντας ότι ακριβώς και οι άλλοι, οι προκάτοχοί της. Αυτό συμβαίνει σε πολλά πεδία του κοινωνικού και πολιτικού βιβλίου, σε ορισμένα δε οι επιδόσεις των νυν κυβερνώντων καταρρίπτουν τα ρεκόρ των πρώην. Παράδειγμα, θλιβερό, προκλητικό, το μόνιμο πια και όχι σποραδικό «απαγορεύεται» στην Ηρώδου Αττικού• ένας αποκλεισμός που τσα-

κίζει (και πολιτικά) τα νεύρα των εποχουμένων, εκτός των άλλων επειδή συνιστά μια αγοραφοβική, αντικοινωνική ανοσία. Αν είχε θίξει το ζήτημα σε κάποια εκπομπή της π.κ. Μενεγάκη και είχε τύχει να τη δει ο φαν της -και πρωθυπουργικός σύμβουλος- κ. Καρανίκας, σε κάτι θα είχαμε να ελπίζουμε. Την εξωραϊστική λογιστική διακόνυσε και ο πρωθυπουργός, στην επίσκεψή του στο υπουργείο Εργασίας, προσπαθώντας να πείσει, μάλλον ανεπιτυχώς και αυτός, ότι το δικό του σακόσες στόρι δεν είναι σαν το σακόσες στόρι του κ. Σαμαρά και του κ. Βενιζέλου. Η καλοσύνη των αριθμών, και μάλιστα λίγων από τους αριθμούς που επιπρέ-

ζουν την καθημερινότητα του καθενός μας, δεν είναι δυστυχώς και καλοσύνη των πραγμάτων. Η μείωση της ανεργίας λ.χ. κατά πέντε μονάδες δεν είναι μια βακτριά στην οποία μπορεί να ακουμπίσει κανείς με ασφάλεια την αισιόδοξη, αν όχι ενθουσιασμένη ρητορική του, γιατί είναι ραγισμένη, φθαρμένη: Οι νέες προσλήψεις δεν είναι αορίστου χρόνου, στην πλειονότητά τους, αλλά ευκαιριακές, επισφαλείς. Και με απολαβές που κάνουν να ακούγεται σαν μαύρο χιούμορ εκείνο το αυτάρεσκο «κανένας κάτω από πεντακοσάρικο». Οι ευτυχισμένοι και «ευεργετημένοι» μόνο στη φαντασία του κ. Γιάννη Μπαλάφα κατοικούν.

ΑΥΓΗ Κατσάκος Πέτρος

Μας δουλεύουν ψιλό γαζί

Όταν ο Αλ. Τσίπρας πήγε στο υπουργείο Υγείας, ο γνωστός και μη εξαιρετέος θίασος του προεδρείου της ΠΟΕΔΗΝ φρόντισε να δώσει την παράστασή του σε μπαλκόνι της οδού Αριστοτέλους, σηματοδοτώντας τη «λαϊκή κατακραυγή» για τη μέχρι σήμερα πολιτική της κυβέρνησης στον τομέα της περίθαλψης των πολιτών. Σε αυτή τη λογική και αναλογικά με τις πύρινες ανακοινώσεις της Ν.Δ. και των συνιστωσών της για τα προχθεσινά «ψέματα του πρωθυπουργού» για εργασία - ανεργία, λογικά θα έπρεπε οι διαδιλωτές να έχουν γκρεμίσει συθέμελα το υπουργείο Εργασίας που ο Αλέξης Τσίπρας επισκέφθηκε το πρωί της Δευτέρας. Αν μη τι άλλο πέντε - δέκα αντίστοιχες «ΠΟΕΔΗΝ» θα είχαν μαζευτεί έξω από το γραφείο της Αχτσιόγλου να ξεφωνίσουν την κυβέρνηση για όσα ο τομεάρχης Εργασίας της Ν.Δ. και η πρώτη σελίδα των «Νέων» από κοινού αποκάλυψαν.

Γιατί στην περίπτωσή μας δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν. Είτε η κοινωνία έχει πλήρως παραλύσει και δέχεται αδιαμαρτύρητα το σχέδιο εξόντωσής της που αυτή η κυβέρνηση απεργάζεται, είτε κάποιοι δουλεύουν ψιλό γαζί το κοινό και το ακροατήριό τους. Άλλη εξήγηση δεν χωράει. Δεν μπορεί να επιβεβαιώνονται όλα τα νούμερα

που ο κ. Βρούτσης επικαλείται και η πάλαι ποτέ προοδευτική εφημερίδα δημοσιεύει και να μην πλημμύρισαν οι δρόμοι γύρω από το υπουργείο Εργασίας με αγανακτισμένους πολίτες που βλέπουν τις ζωές τους να καταστρέφονται από το 2015 και μετά. Δεν γίνεται να έχει έρθει η απόλυτη καταστροφή στην αγορά εργασίας τα τελευταία δυόμιση χρόνια και να μην ξεσπά λαϊκή κατακραυγή στην επίσκεψη Τσίπρα στο συγκεκριμένο υπουργείο. Δεν γίνεται. Ούτε μπορεί να πιστέψει κανείς πως μόνο η ΠΟΕΔΗΝ κρατά ψηλά τη σημαία του συνδικαλιστικού κινήματος και όλοι οι υπόλοιποι έχουν ξεπουληθεί στον ΣΥΡΙΖΑ και στην κυβέρνηση.

Και ενώ αυτό το καταλαβαίνουν ακόμα και τα παγκάκια έξω από τα υπουργεία, αρνούνται να το χωνέψουν οι κατ' επάγγελμα διαστρεβλωτές της πραγματικότητας, που επιμένουν στην αναπαραγωγή καταστροφολογικών σεναρίων που όμοιά τους η χώρα δεν γνώρισε ούτε αυτά τα πρώτα χρόνια της οικονομικής κρίσης, που όλα κατέρρεαν γύρω μας και κάποια ΜΜΕ, που σήμερα υπερθεματίζουν σε κοινωνική ευαισθησία, τότε σιγοσφύριζαν περιπαικτικά στον σκοπό του «όλοι μαζί τα φάγατε». Δεν γίνεται σου λέω, δεν γίνεται!

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Τα δικά τους ερωτήματα...

Θα βγει ή δεν θα βγει η Ελλάδα στις αγορές; Θα είναι ή δεν θα είναι τα επιπόκια μικρότερα από την προπογόυμενη έξοδο; Θα εππρέασε ή όχι η απόφαση του ΔΝΤ για το ελληνικό κρατικό χρέος; Με αυτά και άλλα ερωτήματα προσπαθούν να «ζαλίσουν» τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα κυβέρνησης και αστικά επιτελεία, τις μέρες αυτές, λίγο - πολύ παλεύοντας να τους κάνουν «κοινωνούς» της αγωνίας του κεφαλαίου, που ζητάει επιπλέον «ζεστό» χρήμα και πρόσβαση σε φτηνό δανεισμό. Για το λαό, βέβαια, άλλα πρέπει να είναι τα ερωτήματα: Θα πληρώσει ή όχι για μια ακόμα φορά την «ανάκτηση της εμπιστοσύνης» των αγορών με νέα δυσβάστακτα μέτρα, όπως πήδη έχει ψηφίσει η κυβέρνηση; Υπάρχει ποτέ περίπτωση να «ξεμπλέξει» από τα αντιλαϊκά μέτρα που απαιτούν οι «αγορές», σήμερα για την έξοδο και αύριο για τη διατήρηση και σταθεροποίηση σε αυτές; Και το βασικότερο, υπάρχει περίπτωση τα σχέδια και οι στόχοι του κεφαλαίου να συμπίπουν στο παραμικρό με τις δικές του σύγχρονες ανάγκες ή πρέπει να τις διεκδικήσει σε σύγκρουση με το κεφάλαιο και τους στόχους του; Ερωτήματα ρητορικά...

